

ΠΟΙΗΣΗ

Του Πενταδάκτυλου Κόρη
Κυθρέα κουρσεμένη

του Γεώργιου Κοκή

*Του Άγιου Πενταδάκτυλου μεσημβρινή πηλαγιά
απ' την Αθήνα διάηξε ο Χύτρος βασιλιάς
Κυθρέα και σε θρόνιασε Βασίλισσα Κυρά
σαν γίνηκε βασιλείο στα χρόνια τα παλιά*

*Πενταδάκτυλε, βουνό μου, σκέπε, φρούρει το χωριό μου.
Πενταδάκτυλε, βουνό μου, πρόσμενε το γυρισμό μου.*

*Κειο το βουνό σου χάρισε μ' αγάπη περισσή
νερό, τον Κεφαλόβρυσο, μί' αστείρευτη πηγή.
Γεννοβοηούσε απ' αυτό η ακριβή η γη σου,
καρπίζανε τα δέντρα σου, προκόβανε οι γιοι σου.*

*Πενταδάκτυλε, βουνό μου, σκέπε, φρούρει το χωριό μου.
Πενταδάκτυλε, βουνό μου, φύηλαε το σπιτικό μου.*

*Σε προίκισε μ' ονομαστά τριγύρω σου χωριά
πανάκριβα κεντίδια πα' σ' στίμητη ποδιά.
Το Νιο Χωριό το Ξακουστό, με πιο πέρα τη Βώνη,
Παλαίκυθρο, Έξω Μετόχι, με το μικρό Τραχώνι.*

*Πενταδάκτυλε, βουνό μου, σκέπε, φρούρει το χωριό μου.
Πενταδάκτυλε, βουνό μου, πρόσμενε το γυρισμό μου.*

*Θεοί με νύμφες παίζανε κρυφτό στους ελαιώνες,
και Άγιοι σε δόξαζαν αμέτρητους αιώνες.
Με άρωμα ημεμονανθών συ γιόμιζες τον κόσμο
ανάκατο με γιασεμιά, τριαντάφυλλα και δυόσμο.*

*Πενταδάκτυλε, βουνό μου, σκέπε, φρούρει το χωριό μου.
Πενταδάκτυλε, βουνό μου, φύηλαε το σπιτικό μου.*